

Z okazji
zbliżających się
Świąt Wielkanocnych
Błogosławieństwa
Zmartwychwstałego Pana,
zadumy nad tajemnicą
Grobu Pańskiego,
świętecznych radości
pomimo codziennych trudności,
wythnienia od pędu dnia codziennego,
zdrowia
oraz
wiosennego, ciepłego nastroju

życzy Redakcja

Zespół redakcji:

Redaktor naczelny: A. Kachelski

Fotograf: I. Kołcon

Dziennikarze: N. Rutkowska, O. Ezop, A. Urbanek, A. Górniak, K. Małcki

Opiekunowie koła dziennikarskiego: H.Gront-Grela, K.Pocztól

Gazetka dostępna również w formie elektronicznej na stronie Ośrodka www.sosw3.bydgoszcz.pl oraz na platformie internetowej **Junior Media**

Piórem spisane- wiersze znane i nieznanne

RANEK NIEDZIELNY

W niedzielnym słońcu poranka
Drogi są cichsze i pustsze.
Świat zda się we śnie widziany
Jakby odbity był w lustrze.
Urokiem świętej godziny
Ziemia się w zjawę przemienia
I błękit boski przepaja
Czarowna nicość marzenia.
Na łąki, pola, na gaje,
Na chaty z sady niskimi
Spływa anielska pogoda
I pokój ludziom na ziemi.
Czy mi się zdaje, że widzę
Stojąc na wzgórze wierzchołku,
Że z palmą w ręce ktoś w dali
Jedzie na małym osiołku?

Leopold Staff

ZMARTWYCHWSTAŁY

*Spokojność senna i milczenie
w srebrnej melodii księżycowej
na nieskończone szły przestrzenie,
ciche na wzgórzach snując cienie
i zatapiając się w parowy.*

Wysoko kędyś po gór zboczy
księżyc złociste siał mgławice
płynąc w otęczy mgieł przezroczej
i po odległej mórz roztoczy
wiódł tęskne, lśniące swe źrenice.

Świat w nocnym chylił się omdleniu
w zadumy sennej głuche tonie
i tylko kwiaty w zwiewnym tchnieniu
błyszczącym w nieba zamyśleniu
dalekim gwiazdom słały wonie.

I była cisza i pustkowie
dokoła grobu w ścianie skalnej;
posnęli twardym snem stróżowie,
wziąwszy swe tarcze za wezgielnie,
z grot dziuryłów błyszczał stalny.

Wtem wieko z glazu wstecz opadło
i na księżycu światło białe
z twarzą śmiertelnie wyszedł zbladła
Chrystus owity w prześcieradło
i o grobową wsparł się skałę.

I jakby odchodziły owe moce,
co Go zbudziły w grobie,
pochylił z wolna na pierś głowę
i siadł na wieko grobowcowe,
czoło swe kryjąc w dłonie obie.

Na jego barki i na włosy
padała jasność złota smugą
i kilka kropel świetlnej rosy
rzucały nań naskalne wrzosi...
siedział i patrzył w pustkę długo.

Na ciemnym niebie gwiazdy zbladły
a skraj się wschodu już zabiela,
On jeszcze siedział w sen zapadły – –
i na zroszoną ziemię padły dwie gorzkie łzy
Odkupiciela.

Kazimierz Przerwa Tetmajer

Wróżby Wielkanocne

Wielkanocne święta przypadają w tym samym czasie co pradawne obchody wiosennego przesilenia. Wiele obyczajów wywodzi się z wcześniejszych rytuałów pogańskich. Podobnie jak kiedyś czci się ogień, wodę i nowe życie, symbolizowane przez jajko i młode rośliny.

W Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę woda miała moc magiczną. Potwierdzało to święcenie w Wielką Sobotę wody przynieszonej przez wiernych i kropienie nią potem domowników, zwierząt, domu oraz zabudowań gospodarskich. Wiara w moc wody święconej w Wielką Sobotę była i jest nadal bardzo silna. Przywracała zdrowie chorym, była konieczna przy błogosławieństwie nowożeńców i noworodków, a nawet do pokropienia zbóż i ziemniaków przed siewem i sadzeniem.

W Wielki Czwartek do domu przychodziły ubożęta - dobre duszki sprzyjające gospodarzom. Jako że przybywały też i dusze zmarłych, w Wielki Czwartek i Wielki Piątek nie wolno było rozpalać ognia w piecu. Jedzono więc postne potrawy przygotowane wcześniej.

W Wielką Sobotę niesiono do kościoła święconkę. Były to nie jak dziś małe koszyczki, ale kosze, w których mieścił się m.in. bochen chleba. Gdy gospodynie wyłożyły bochny do święcenia, liczono, ile wśród nich jest przypalonych. Jeżeli było takich więcej niż 24, wróżyło to skwarne lato.

Palmy wielkanocne

Palma wielkanocna to nie tylko akcent zdobniczy kojarzący się ze świętami - przypisywano jej bowiem ogromną moc magiczną, a dzięki swemu działaniu była "dobra na wszystko".

Najkorzystniejsze było działanie palm wykonanych z gałązek młodej wierzby, ustrojonych kwiatami, ziołami, kłosami. Wierzbę nazywano rośliną "miłującą życie", jej żywotność i siła napawały optymizmem, więc w symboliczny sposób starano się przekazać jej energię ludziom i zwierzętom. Wierzba jako pierwsza wypuszcza wiosną pączki, rośnie szybciej niż inne krzewy, a w dodatku potrafi się rozwijać nawet w złych warunkach. Zapędzano więc pod nią zwierzęta, by przejęły choć trochę jej płodności.

Po poświęceniu palmy w kościele wracano z nią uroczyście do domu, a tam uderzano lub dotykano się palmą, by przekazać sobie nawzajem jej moc. Dziewczętom palmowe smagnięcia miały dodawać urody, chłopcom - dzielności i siły. Wymawiano przy tym formułkę: "Nie ja biję, wierzba bije", aby przypadkiem ktoś nie zechciał odpłacić smagającemu za zbyt bolesne "życzenia". Gospodarz uderzał palmą trzy razy w każdy węgiel domu - miało go to uchronić od biedy. Aby uchronić się przed bólami gardła, polykano bazie; chroniło to też od uroku i wzmacniało ciało. Poświęconą palmę zatykano za święty obraz, gdzie czuwała nad domem aż do następnej Wielkanocy. Chroniła gospodarstwo od pioruna i pożaru, osłaniała zasiewy przed złą pogodą, a ludzi i zwierzęta przed chorobami. Jeżeli udało się wykonać długą palmę (u Kurpiów sięgały nawet do siedmiu metrów), wróżyło to długie i szczęśliwe życie temu, kto ją zrobił, a jego dzieciom przynosiło wysoki wzrost i dobre zdrowie. Im piękniej przystrojona była palma, tym dzieci miały być ładniejsze.

Pisanki - szczęście zamknięte w skorupkach

Zdobione świąteczne jajka to tradycja starsza niż chrześcijaństwo. Pojawiały się u Persów, Chińczyków i Fenicjan. Najwcześniejsze znalezione na terenie Polski pochodzą z X w., ale prawdopodobnie Słowianie wcześniej znali kult jajka jako symbolu odradzającego się życia. Choć z jajkiem wiąże się wiele przesądów i zwyczajów, w których nie zawsze pełni ono rolę pozytywną, jajka święcone przynoszą samo dobro, a odkąd znajdują się w domu, sprowadzają pod dach szczęście.

Podzielenie się święconym jajkiem z bliskimi umacnia więzi i broni rodzinę przed złymi wpływami z zewnątrz, zapewnia jej też nowe siły witalne i zdrowie.

Dotykanie zwierząt gospodarskich święconym jajkiem chroni je przed chorobami i urokami. Moc święconego jajka jest tak silna i dobroczynna, że nawet skorupki pełnią ważną rolę w świątecznych rytuałach domowych. Jeżeli kury dostaną do zjedzenia skorupki po święconych jajkach, dobrze się nosą i nie gubią jajek. Zgniecione skorupki rozsypywano wokół domu, by zapewnić mu ochronę, zakopywano w narożnikach pól, żeby zwiększyć urodzaj, a nawet przyczepiano do drzwi wejściowych, aby przyczyniały się do spokoju domowników.

Woda po gotowaniu jaj na pisanki to także substancja o dobroczynnym działaniu - umycie się nią zapewniało urodę dziewczętom, a chorym przywracało zdrowie. Woda z pokruszonymi skorupkami święconego jajka była uważana za lek na ból zębów.

Śmigus - dyngus, czyli pomyślność na mokro

Oblewanie się nawzajem wodą w poniedziałek wielkanocny (nazywany z tej okazji Świętym Lejkciem) to również zwyczaj stary i wywodzący się najprawdopodobniej z obrzędów związanych z wiarą w dobroczynne właściwości wody. Był przy tym i jest doskonałą zabawą dla całej rodziny, a także okazją dla psotników, by płatać figle... w zgodzie z ludową tradycją.

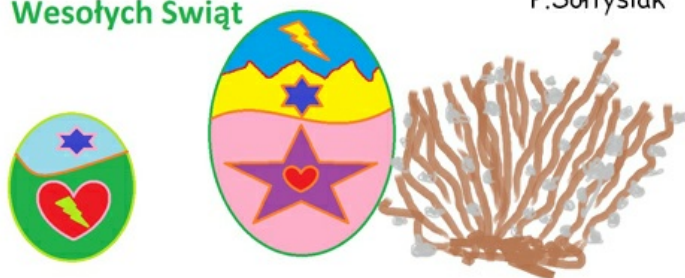
Polewano się różnie, na dworach paroma kropelkami wody perfumowanej, na wsiach wiadrami i konewkami. Niejedna panna została nawet wepchnięta do rzeki czy koryta z wodą. Mimo pisków i wrzasków dziewczęta nie narzekały, że je oblewano. Wierzono bowiem powszechnie, że woda w wielkanocny poniedziałek "przyda licu gładkości i rumieńca". Ponadto liczba kawalerów, uganiających się za dziewczyną z wiadrami, świadczyła o jej atrakcyjności. Gospodarze również nie zabraniali oblewania swoich córek, bo dla ojca przemoczenie córki do suchej nitki wróżyło urodzaj i pożytek z gospodarskich zwierząt. Znacznie wzrastały też szansę panienki na korzystne zamażpójście. Nie trzeba było się wstydzić mokrego ubrania; wstydziły się te panny, których nikt nie chciał oblewać!

/Źródło: <http://www.skrzacik.now.pl/wiersze.html/>

Świąteczne impresje

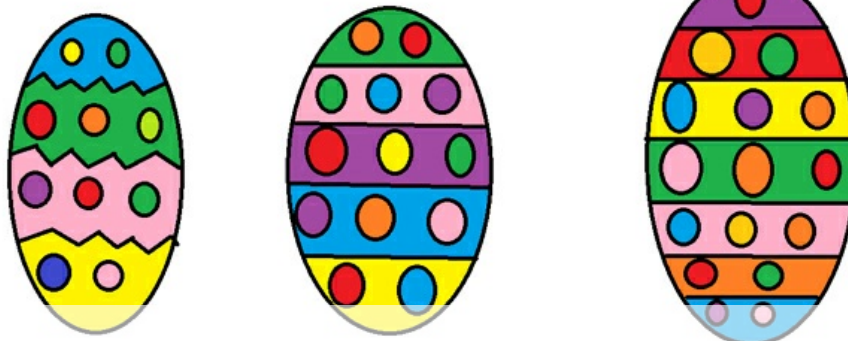
Wesołych Świąt

P.Softysiak

I.Kołcon

A.Kachelski

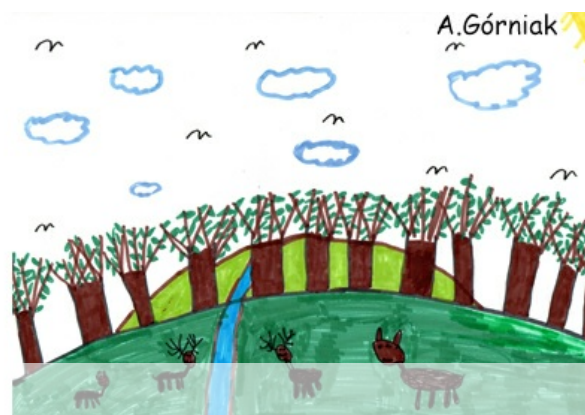
I.Kołcon

O ... magii wiosny

- Wiosna to prawdziwa dobra wróżka! - mówi Ula, która uwielbia obserwować krzewy i drzewa rosnące w ogrodzie dziadków. - Patrzcie, jak czaruje!
- Aha! - zgadza się Iza. - Uwielbiam przebiśniegi i krokusy! I przylaszczki, zawilce i sasanki. I pierwiosniki. A wiecie, że na przebiśniegi mówi się też śnieżyczki?
- Ja najbardziej lubię czarne tulipany! - dodaje Ula. - Dziadku, a czy to prawda, że rośliny ze sobą rozmawiają?
- Tak, naukowcy twierdzą, że rośliny potrafią się porozumiewać, na przykład za pomocą woni, które wydzielają. W ten sposób mogą na przykład ostrzegać się nawzajem o niebezpieczeństwie. Czują również wibracje, kiedy zbliżają się do nich owady, i reagują na dźwięki. Hmm, a co to za szelest?
- To jeź! - woła Rafał, zaglądając pod krzew jałowca.
- Akurat... - mówi Ula. - W ogóle ci nie wierzę. Dziś jest pierwszy kwietnia, nabrałeś mnie już dwa razy!
- A wiecie, dzieciaki - włącza się dziadek - że dziś jest nie tylko prima aprilis? Obchodzimy też Międzynarodowy Dzień Ptaków. Na początku XX wieku, w Paryżu, podpisano specjalny dokument o ochronie ptaków pożytecznych dla rolnictwa. Dzięki temu objęto ochroną wiele gatunków. Potraficie wymienić jakieś ptaki, które są u nas pod ochroną?
- Ja wiem! - zgłasza się Ula. - Na przykład czaple, łabędzie, czajki, dudki, puszczyki... Nie wolno ich straszyć i niszczyć gniazd. Można je też dokarmiać zimą albo wystawić im wodę w pojniku.
- A ja widziałam, jak jaskółki dymówki naprawiały swoje gniazdo w szopie na narzędzia. Kiedyś kupię sobie wielką lornetkę i zostanę ornitolożką!
- Świetny pomysł! A które ptaki wracają do nas na wiosnę?
- Ja wiem! - chwali się Rafał. - Na przykład skowronki, żurawie, czajki, szpaki, bociany...
- Wiosna to moja ulubiona pora roku... - wzdycha Iza. - Chciałabym zamieszkać w Krainie Wiecznej Wiosny.
- Możesz tam pojechać! - śmieje się dziadek. - Tak właśnie określa się Maderę. To mała portugalska wyspa na Oceanie Atlantyckim, gdzie przez cały rok klimat jest łagodny. Nigdy nie pada tam śnieg i nie ma mrozu.
- A ja się cieszę, że mamy cztery zupełnie różne pory roku - mówi Ula. - Dzięki temu co rok mogę się cieszyć magią wiosny!

Katarzyna Sowula

Magia wiosny w naszych oczach

WIOSNA TO CUDOWNA PORA ROKU. WSZYSTKO BUDZI SIĘ DO ŻYCIA. KWITNĄ KWIATY, ŚPIEWAJĄ PTASZKI I ŚWIECI SŁONKO.

Irmina Kołcon

Wiosna to magiczna pora roku. Świat na nowo budzi się ze snu. Przyroda pięknieje, pojawiają się pierwsze kwiaty, słońce pewniej wygląda zza chmur i budzi naturę do życia. Wtedy znów zaczynam swoje wiosenne spacerunki po lesie, gdzie uważnie obserwuję zwierzęta i zachwycam się śpiewem ptaków.

Adam Górniak

Wiosna to cudowna pora roku. Nagle na gołych gałązkach drzew i krzewów pojawiają się soczysto – zielone pączki, z których po kilku dniach rozwijają się młode listki. Ciemna i szara ziemia zaczyna pokrywać się świeżą trawą i wygląda, jakby powstały na niej zielone dywany. W niektórych miejscach wyrastają pierwsze wiosenne kwiaty. Ich kolory dodają magii i uroku całemu krajobrazowi. Taki widok zdarza się tylko wiosną!

Nikoła Rutkowska

Wiosną urzeka mnie najbardziej kiedy słońce mocniej świeci. A roślinki zaczynają budzić się do życia. Słychać śpiew ptaków. Podczas spacerów w lesie spotkać można również więcej zwierząt.

Adrian Kachelski

Lubię wiosnę, ponieważ wreszcie jest wtedy ciepło. I chociaż czasem kropi wiosenny deszczyk, to on też sprawia mi przyjemność. Przyroda wiosną pięknieje – rozkwitają pąki i liście na drzewach, kolorowe kwiaty, zielenieje trawa. Urzekają mnie śpiew ptaków i piękne kolory wiosny.

Oliwia Ezop

Wiosną urzeka mnie to, że przyroda budzi się do życia. Jest coraz cieplej, bardziej kolorowo i weselej. Chciałoby się powiedzieć, że wiosną zielono mi w głowie.

Kamil Małecki

Śmiechu warte kącik z żartem

Sekretarka wchodzi do gabinetu:

- Pani dyrektor, wiosna przyszła!
- Tak? To bardzo dobrze! Niech wejdzie!

***

Przychodzi kura do kury:

- Dzień dobry, jest mąż?
- A jest, jak zwykle grzebie przy aucie...

***

Kogut przynosi do kurnika strusie jajo,

zwołuje wszystkie kury i mówi:

- Nie chcę wam robić wyrzutów,
ale zobaczcie, czego dokonują w Australii!

